

31999R1215

1999 6 15

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 148/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1215/1999**1999 m. birželio 10 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą Nr. 19/65/EEB dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims (*)**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

įmonės viena kitos atžvilgiu prisiima tokius įsipareigojimus dėl išimtinio tiekimo ir pirkimo perpardavimui;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 83 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

(1) kadangi Taryba Reglamentu Nr. 19/65/EEB ⁽⁴⁾, nepažeisdama Tarybos reglamento Nr. 17 — Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties 81 ir 82 straipsnius ⁽⁵⁾, ir pagal Sutarties 81 straipsnio 3 dalį įgaliojo Komisiją priimti reglamentus, nustatančius, kad 81 straipsnio 1 dalis netaikoma kai kurioms susitarimų rūšims, ypač tokiems susitarimams, sudarytiems tik tarp dviejų įmonių, kuriuose viena šalis susitaria su kita šalimi tik jai tiekti prekes perpardavimui apibrėžtoje bendrosios rinkos dalyje, arba pagal kuriuos viena šalis susitaria su kita šalimi tik iš jos pirkti tam tikras prekes perpardavimui, arba pagal kuriuos abi

(2) kadangi remiantis Reglamentu Nr. 19/65/EEB Komisija priėmė 1983 m. birželio 22 d. Reglamentą (EEB) Nr. 1983/83 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms išimtinio platinimo susitarimų rūšims ⁽⁶⁾, 1983 m. birželio 22 d. Reglamentą (EEB) Nr. 1984/83 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms išimtinio pirkimo susitarimų rūšims ⁽⁷⁾ ir 1988 m. lapkričio 30 d. Reglamentą (EEB) Nr. 4087/88 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms francizės susitarimų rūšims ⁽⁸⁾ (išimtis suteikiantys reglamentai);

(3) kadangi 1997 m. sausio 22 d. Komisija išleido žaliąją knygą dėl vertikalinių apribojimų EB konkurencijos politikoje, sukėlusią plačias viešąsias diskusijas dėl Sutarties 81 straipsnio 1 ir 3 dalių taikymo vertikaliniams susitarimams arba suderintiems veiksams;

(4) kadangi atsiliepimuose į žaliąją knygą, valstybės narės, Europos Parlamentas, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, Regionų komitetas ir suinteresuotos šalys iš esmės pasisakė už Bendrijos konkurencijos politikos dėl vertikalinių susitarimų reformą; kadangi minėtieji bendrasis išimtis suteikiantys reglamentai turėtų būti atitinkamai peržiūrėti;

(*) Redakcijos pastaba: Reglamento Nr. 19/65/EEB pavadinimas pako-reguotas atsižvelgiant į Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių pernumeravimą pagal Amsterdamo sutarties 12 straipsnį; originali nuoroda buvo į Sutarties 85 straipsnio 3 dalį.

(1) OL C 365, 1998 11 26, p. 27.

(2) Nuomonė pateikta 1999 m. balandžio 15 d. (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje).

(3) OL C 116, 1999 4 28.

(4) OL 36, 1965 3 6, p. 533/65. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

(5) OL 13, 1962 2 21, p. 204/62. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

(6) OL L 173, 1983 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1582/97 (OL L 214, 1997 8 6, p.27).

(7) OL L 173, 1983 6 30, p. 5. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1582/97.

(8) OL L 359, 1988 12 28, p. 46. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

- (5) kadangi kiekviena tokia reforma turi tenkinti du reikalavimus, t. y. užtikrinti efektyvią konkurencijos apsaugą ir suteikti įmonėms pakankamą teisinį aiškumą; kadangi siekiant tokių tikslų reikėtų atsižvelgti į tai, jog būtina kiek įmanoma supaprastinti administracinę priežiūrą bei teisinę sistemą; kadangi vertikalūs apribojimai yra laikomi mažiau žalingais nei tokiu pačiu rinkos lygiu taikomi horizontalūs apribojimai;
- (6) kadangi minėtieji išimtis suteikiantys reglamentai ne tik apibrėžia susitarimų, kuriems jie taikomi, rūšis, ir nurodo, kokių apribojimų ar nuostatų tuose susitarimuose neturėtų būti, tačiau tuo pačiu jie išvardija leistinas nuostatas; kadangi ekonominiame kontekste, kuriame paskirstymo struktūros ir technika sparčiai kinta, toks teisinis sutartinių santykių reglamentavimas laikomas pernelyg griežtu;
- (7) kadangi minėtieji išimtis suteikiantys reglamentai apima tik tokius dvišalius susitarimus dėl perpardavimo, kurie susiję su išimtinio prekių platinimu arba (ir) pirkimu, arba kuriuose numatomi apribojimai dėl pramoninės nuosavybės teisių įsigijimo ar naudojimo; kadangi jie netaikomi, *inter alia*, vertikaliesiems susitarimams tarp daugiau nei dviejų įmonių, susitarimams dėl pasirinktinio platinimo, susitarimams dėl paslaugų ir susitarimams dėl prekių arba paslaugų, skirtų perdirbimui arba inkorporavimui, tiekimo arba (ir) pirkimo; kadangi dėl to daugeliui vertikaliųjų susitarimų išimties pagal Sutarties 81 straipsnio 3 dalį negali būti taikomos tol, kol kiekvieno jų atskirai neišnagrinėjo Komisija, ir dėl to atitinkamoms įmonėms negalima bus užtikrinti pakankamo teisinio aiškumo, o administracinė priežiūra gali tapti bereikalingai apsunkinanti;
- (8) kadangi diskusijos, kilusios po žaliosios knygos paskelbimo, atkreipė dėmesį į tai, kad nustatant Sutarties 81 straipsnio 1 ir 3 dalies taikymo būdą būtina deramai atsižvelgti į ekonominį vertikaliųjų susitarimų poveikį; kadangi nustatant bet kurį ekonominį kriterijų, apribojantį bendrosios išimties taikymo sritį dėl to, kad susitarimas gali turėti antikonkurencinį poveikį, būtina atsižvelgti į atitinkamos įmonės užimamą rinkos dalį;
- (9) kadangi dėl to Komisija turėtų būti įgaliota pakeisti galiojančius teisės aktus paprastesniais, lankstesniais ir tikslingesnės paskirties teisės aktais, kurie galėtų apimti visų rūšių vertikaliuosius susitarimus; kadangi, jeigu išimtis suteikiančio reglamento taikymo sritis turi būti tokiu būdu praplėsta, būtina nustatyti kriterijus, tokius kaip leistinos užimti rinkos dalies dydis, pagal kuriuos būtų nustatytos aplinkybės, kai, atsižvelgiant į tokių susitarimų galimą ekonominį poveikį, reglamento taikymas būtų nutraukiamas; kadangi nustatant leistinos užimti rinkos dalies dydį, reikėtų įvertinti tokios įmonės galią rinkoje; kadangi kai kuriems griežtiems vertikaliesiems antikonkurenciniams apribojimams, tokiems kaip minimalios ir fiksuotos perpardavimo kainos ir tam tikrų rūšių teritorinėms apsaugos priemonės, reglamentas neturėtų būti taikomas nepriklausomai nuo atitinkamos įmonės užimamos rinkos dalies;
- (10) kadangi Reglamentu Nr. 19/65/EEB Komisijai suteikti įgaliojimai jai neleidžia keisti šiuo metu galiojančių taisyklių, kurios galėtų apimti visus vertikaliuosius susitarimus; kadangi dėl to minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies b punkto taikymo sritis turėtų būti praplėsta taip, kad apimtų visus Sutarties 81 straipsnio 1 dalyje numatytus susitarimus tarp dviejų ar daugiau įmonių, kurių kiekviena, vykdydama susitarimo sąlygas, veikia skirtingame gamybos arba paskirstymo grandies lygyje, ir kurie nustato sąlygas, pagal kurias susitarimo šalys gali pirkti, parduoti arba perparduoti tam tikras prekes arba paslaugas (vertikalieji susitarimai), įskaitant išimtinio platinimo susitarimus, išimtinio pirkimo susitarimus, frančizės susitarimus ir pasirinktinio platinimo susitarimus arba jų derinius, ir kai kuriuos nedvišalius vertikaliuosius susitarimus, sudaromus tarp konkuruojančių įmonių, o taip pat vertikaliuosius susitarimus tarp smulkių ir vidutinių mažmenininkų asociacijos ir jos narių, arba tarp tokios asociacijos ir jos tiekėjų;
- (11) kadangi minėtieji išimtis suteikiantys reglamentai įgalioja Komisiją pagal Reglamento Nr. 19/65/EEB 7 straipsnį atšaukti tų reglamentų taikymą tuo atveju, kai konkretus susitarimas arba panašių susitarimų grupė turi tam tikrą

poveikį, nesuderinamą su Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis; kadangi norint užtikrinti efektyvią rinkų priežiūrą ir didesnę decentralizaciją taikant Bendrijos konkurencijos taisykles, būtina numatyti, kad jeigu tokio susitarimo poveikis pasireiškia valstybės narės teritorijoje arba jos dalyje, turinčioje visus aiškios rinkos požymius, tos valstybės narės kompetentinga institucija gali atšaukti teisę taikyti bendrąją išimtį savo teritorijoje ir priimti sprendimą, kuriuo būtų siekiama tokį poveikį pašalinti; kadangi minėtasis 7 straipsnis turėtų būti papildytas nurodant aplinkybes, kuriomis valstybių narių kompetentingos institucijos gali atšaukti bendrąją išimtį suteikiančio reglamento taikymą;

- (12) kadangi, kad galima būtų užtikrinti efektyvią poveikio, kurį tam tikroje rinkoje sukelia lygiagrečiai veikiančios panašių susitarimų grupės, priežiūrą, bendrąją išimtį suteikiantis reglamentas gali apibrėžti sąlygas, pagal kurias tokioms susitarimų grupėms išimtis nustatantis reglamentas netaikomas; kadangi tokios sąlygos gali būti nustatomos remiantis tokiais kriterijais, kaip tokių susitarimų grupių užimama rinkos dalis; kadangi Komisija, priimdama reglamentą, bus atitinkamai įgaliota nustatyti, kad tam tikroje rinkoje konkretūs susitarimai atitinka minėtas sąlygas; kadangi tokiu atveju Komisija turės nustatyti ne trumpesnę nei šešių mėnesių pereinamąjį laikotarpį, kuriam pasibaigus bendroji išimtis nebus taikoma atitinkamiems susitarimams toje rinkoje; kadangi priėmus reglamentą dėl bendrąją išimtį suteikiančio reglamento taikymo atitinkamiems susitarimams atšaukimo tam tikroje rinkoje išnagrinėjus kiekvieną individualų atvejį yra taikomas Sutarties 81 straipsnis; kadangi Komisija, prieš patvirtindama tokį reglamentą, taip pat prieš paskelbdama reglamento projektą, valstybės narės prašymu konsultuosius su Patariamuoju komitetu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas Nr. 19/65/EEB iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis keičiama tokia dalimi:

„1. Nepažeisdama Reglamento Nr. 17 taikymo ir pagal Sutarties 81 straipsnio 3 dalį, Komisija gali savo reglamentu paskelbti, kad Sutarties 81 straipsnio 1 dalis netaikoma:

- a) susitarimams tarp dviejų ar daugiau įmonių, kurių kiekviena, vykdydama susitarimo sąlygas, veikia skirtingame gamybos arba paskirstymo grandies lygyje ir kurie apibrėžia sąlygas, pagal kurias susitarimo šalys gali pirkti, parduoti arba perparduoti tam tikras prekes ar paslaugas;
- b) susitarimams, kurie sudaromi tik tarp dviejų įmonių ir kuriuose nustatomi apribojimai dėl pramoninės nuosavybės teisių, ypač patentų, naudingųjų modelių, dizaino, prekės ženklų išigijimo ar naudojimo arba dėl teisių, kylančių iš sutarčių dėl gamybos metodo arba žinių, susijusių su gamybos procesu naudojimu arba taikymu, perdavimo arba dėl teisės jais naudotis.“;

- b) 2 dalies b punkte žodžiai „nuostatas, kurios turi būti susitarimuose, bei“ išbraukiami;

- c) 3 dalis keičiama taip:

„3. 1 ir 2 dalys pagal analogiją taikomos suderintų veiksmų rūšims“;

- 2) įterpiamas toks straipsnis:

„1a straipsnis

Pagal 1 straipsnį priimtas reglamentas gali numatyti sąlygas, kurioms esant jis būtų netaikomas tam tikroms konkrečioje rinkoje lygiagrečiai veikiančių panašių susitarimų arba suderintų veiksmų grupėms; esant tokioms aplinkybėms, Komisija gali tai konstatuoti priimdama reglamentą ir nustatyti laikotarpį, kuriam pasibaigus pagal 1 straipsnį priimtas reglamentas nėra taikomas atitinkamiems susitarimams ar suderintiems veiksams toje rinkoje; toks laikotarpis negali būti ilgesnis nei šeši mėnesiai.“;

- 3) 6 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

„1. Komisija turi konsultuotis su Konkurenciją ribojančių veiksmų ir dominuojančių padėčių patariamuoju komitetu:

- a) dėl pagal 1 straipsnį priimamo reglamento prieš paskelbdama reglamento projektą ir prieš patvirtindama reglamentą;
 - b) dėl pagal 1a straipsnį priimamo reglamento prieš paskelbdama reglamento projektą kai to prašo valstybė narė, ir prieš patvirtindama reglamentą.“;
- 4) 7 straipsnyje esanti dalis tampa 1 dalimi, ir pridedama tokia dalis:

„2. Jeigu konkrečiu atveju susitarimai arba suderinti veiksmai, kuriems yra taikomas pagal 1 straipsnį priimtas reglamentas,

turi poveikį, pasireiškiantį valstybės narės teritorijoje arba jos dalyje, turinčioje visus aiškos rinkos požymius, nesuderinamą su Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis, tos valstybės narės kompetentinga institucija savo iniciatyva arba Komisijai arba fiziniam ar juridiniam asmeniui, turinčiam teisėtą interesą, prašant gali atšaukti to reglamento taikymą“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1999 m. birželio 10 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K.-H. FUNKE
